

Objavljam zaključni govor, ki sem ga kot mentor prvega astronomskega tabora v Sloveniji leta 1978 na gori Javornik imel na Osnovni šoli Črni Vrh. Govor je sicer že objavljen, a ni nič narobe, če je objavljen še na tem mestu, da se ne pozabi v govoru izrečenih misli.

Govor, katerega vsebina se je uresničila

Prvi raziskovalni tabor mladih slovenskih astronomov se izteka. Ideja o organiziranju tega tabora, ki je zrasla med člani Astronomske sekcije Prirodoslovnega društva Slovenije, je dozorela in se preoblikovala v živo realnost. Skoraj tri četrtletne temeljite priprave za ta dogodek, usmerjene v načrtno delo in študij metodičnih prijemov pri opazovanju v ljubiteljski astronomiji ter navajanje mladih raziskovalcev na sistematične meritve in skupinsko delo pa tudi, da astronomijo čim bolj približamo navadnim ljudem – obiskovalcem tabora, so se obrestovale in rodile odličen rezultat. Ni nam žal vseh naporov in srčno smo veseli, da je tabor tako dobro uspel.

Mladi raziskovalci so se spoznali z vsemi lepotami zvezdnega neba pa tudi s trdim, včasih garaškim delom pri astronomskih opazovanjih. Pokazali so neverjetno raziskovalno vnemo, željo in voljo po opazovanjih, da se z meritvami dokopljejo do nekih novih spoznanj. Bili so vzdržljivi in vztrajni. Bili so res izredni. Za nas vse, ki smo organizirali in spremljali njihovo delo, so bili prave odkritje. Pohvaliti je treba prav vse.

Upam in želim, da postane ta mladinski tabor trajna manifestacija amaterske astronomije na Slovenskem, da pa se v prihodnje še razširi in pritegne k sodelovanju tudi mlade astronome zunaj slovenskih meja.

Kako naprej?

Že na tem taboru so se pokazale ideje, kako in kaj pripraviti za naslednji tabor. Ni izključeno, da bo spet namenjen osnovnim astronomskim opazovanjem, vendar tokrat že nekoliko specializiranim, morda preprostim fotometričnim meritvam glavnih tipov spremenljivih zvezd, torej takih zvezd, ki ne sevajo enakomerno, ampak se jim sij spreminja.

Morda pa bo čez leto dni naša sekcija, katere dejavnost je na področju popularizacije astronomije v zadnjem času zelo narasla, nastopala že kot samostojno društvo. Želja članov sekcije po tem je vedno večja.¹

---

¹ To se je uresničilo že naslednjega leta, januarja 1979, ko je iz Astronomske sekcije PDS nastalo Astronomsko društvo Javornik. Leta 2015 je bil že 37. astronomski tabor.

Odhajamo z najboljšimi vtisi. Kot zanimivost naj povem, da smo navezali pristne stike celo z okoliškimi kmeti in jih uspeli prepričati o koristnosti astronomije v vsakodnevnem življenju, torej tudi v kmetijstvu.

Zaključujem z besedami znanega francoskega fizika, matematika, naravoslovca in filozofa Reneja Descartesa:

*Nič ni tako oddaljenega,
česar ne bi mogli doseči,
Nič ni tako skrivnostnega,
česar ne bi mogli odkriti.*

Na svidenje na drugem astronomskem taboru, seveda spet tu, 1156 m visoko ob prijazni Pirnatovi koči malo pod goro Javornik. Srečno!

(Potem so posamezniki za svoje prizadevanje prejeli posebna priznanja in nekateri še praktična darila.)

Osnovna šola Črni Vrh nad Idrijo, pozno popoldne, 4. 8. 1978

Kranj, 21. 3. 2016 (ponovna objava govora)

Marijan Prosen